

‘Goedenacht,’ zei Lotje. ‘Wat ruikt het hier heerlijk!’
‘Ook goedenacht. Natuurlijk ruikt het hier heerlijk.
Ik ben de kookheks. En wie ben jij?’

‘Ik ben Lotje en mijn bezem is gebroken.
Kunt u misschien mijn bezemsteel maken?’
‘Jouw bezem maken? Natuurlijk niet.
Ik maak alleen lekker eten, heb je honger?’

‘Heerlijk,’ zei Lotje, en likte haar vingers af.
‘Verrukkelijk. Laat mij nu iets lekkers voor u
klaarmaken!’ Ze nam het boek, net zoals
de kookheks had gedaan, maar het ging mis.

‘Wat doe je nu?’ riep de kookheks.
‘Spinazie met sprinkhanen, bah!
Ik haat sprinkhanen. Mijn keuken uit!’
En Lotje ging nog een verdieping lager.

‘Goedenacht en welterusten,’ zei Lotje.
‘Ik zie dat u gaat slapen.’
‘Ook goedenacht. Natuurlijk ga ik slapen.
Ik ben de slaapheks. En wie ben jij?’

‘Ik ben Lotje en mijn bezem is gebroken.
Kunt u misschien mijn bezemsteel maken?’
‘Jouw bezem maken? Natuurlijk niet. Ik kan
hem wel laten slapen. Wil jij ook een dutje doen?’